

Szalézi Értesítő

2011/1

gyertek és meglátjátok

Pascual Chávez
AZ ÉLETHIVATÁS

Interjú
ÁTADNI A HITET

Újdonság!
AZ ÁLOMLÁTÓ FIÚ
folytatásos képregény
Don Bosco életeről

Házigazdák voltunk

Brüsszel, Krakkó, La Coruña, Róma, Péliföldszentkereszt. Viccesen mutat az európai nagyvárosok sorában ez az apró település, amely azzal büszkélkedhet, hogy először adott otthon Magyarországon a Szalézi Ifjúsági Mozgalom európai, legmagasabb vezetői és koordinációs csoportjának évente megrendezésre kerülő közgyűlésének.

A 2004-es európai szalézi ifjúsági találkozó után kezdődött meg, a római rendfőnökség irányításával a szalézi fiatalság szervezése és szerveződése Európában. A rákövetkező évben tartották meg Rómában a Szalézi Ifjúsági Mozgalom (SZALIM) első közgyűlését. A csapat folyamatosan fejlődött és bővült. 2010-re, Magyarországra már 50-en érkeztek. Egy tartományból általában hárman vehetnek részt, egy fiatal egy szalézi és egy nővér. A témák változóak, egészen 2008-ig a 2009-ben lezajlott Confronto európai szalézi ifjúsági találkozó előkészítése volt napirenden, mostanában inkább a szervezeti kérdésekről folyik a munka.

A korábbi években egyre inkább erősödött bennem az ötlet, hogy a magyar tartomány is képes lenne egy ilyen találkozó megszervezésére. A tartományfőnök atya beleegyezésével tavaly februárban a római találkozó záróülésén bemutattam egy szép vetítést Péliföldszentkeresztről, majd meghívtuk a közgyűlést Magyarországra. Már a fényképekről megfogta őket a hely szelleme és a prezentáció után egyöntetűen elfogadták a meghívásunkat.

A római rendfőnökséget a tavaly egy hetet Magyarországon töltő Dominic Segueira atya és Miguel Angel Garcia atya képviselték, a Don Bosco Nővéreket pedig Runita Borja nővér aki néhány éve egy hónapot töltött a mogyoródi Nyári Oratóriumban. Mindketten boldogan tértek vissza országunkba! Velük együtt szombat reggelre 15 európai ország képviselő gyűlt össze a szent kereszt erekléje körül.

A közgyűlések szüneteiben mindig adott a lehetőség beszélgetésre más országokban dolgozó társainkkal, hogy új tapasztalatokat szerezzünk örömről, nehézségekről és ezek által saját küldetésünk megerősödjön. Bátorító látni azt, hogy amit Don Bosco megálmodott és amit mi itthon az oratóriumban teszünk, azt a világon máshol is ugyanazzal a szalézi szívvel mások is megteszik.

A találkozóval párhuzamosan a Magyar Országos Szalézi Animátor Tanács is összehívta a magyar szalézi animátorokat Péliföldszentkeresztre, így a saját programjuk mellett szombaton este már ők is csatlakoztak a nemzetközi csoporthoz.

Csány Marci

Az országos animátor találkozó résztvevői.

Kedves Barátaim!

Palesztinában két tenger van. Az egyik a Galileai-tenger. Friss vizei tele vannak hallal, a partján zöld növényzet díszlik. Fák terjesztik föl az ágaikat és szomszédos gyökereikkel aláfurakodnak, hogy egy kortyot kaphassanak a gyógyító vízből. A parton gyerekek játszanak, pont úgy, mint akkor, mikor Ő (Jézus) ott járt. Szerette ezt a helyet. Innen tekintett el az ezüstösen csillogó habok fölött, amikor a példabeszédeit mondta, és innen nem messze, egy tágas síkságon lakott jól ötezer embert.

A hegyekből lefutó Jordán folyó tölti meg szikrázóan tiszta vízzel, amitől úgy tűnik, mintha a tenger mosolyogna a nap-sütésben. Az emberek házakat, a madarak fészkeket építenek a közelében; minden boldogabb lesz tőle.

A Jordán folyó egy másik tengert is táplál. Ebben nem él meg a hal, nem úszik rajta levél, nem fészkelnek madarak mellette és a parton nem hallatszik a gyereknevetés. Az utazók is más utat választanak, hacsak nem nagyon sürgős a dolguk. A levegő sűrűn nehezedik a vízre, amiből se ember, se állat nem mer inni.

Mi teszi ezt a hatalmas különbséget a két

szomszédos tenger között? Nem a Jordán folyó. Ez mindkettőbe ugyanazt a jó vizet viszi. Nem is a föld és nem az ország, amiben húzódnak.

Ez a különbség: a Galileai tenger befogadja, de nem sajátítja ki magának a Jordán folyót. Minden csepp befolyó vízerért cserébe egy másik csepp távozik belőle. Ugyanannyit ad, mint amennyit kap.

A másik tenger önző, mindent megtart magának, amit kap, egyáltalán nem bőkezű. Minden csepp vizet elraktároz, semmit nem ad tovább. A Galileai-tenger ad és él. Ez a másik tenger nem ad semmit. Nem véletlenül nevezik Holt-tengernek.

Ugyanígy két fajta ember létezik – az, aki kap, de sosem törődik azzal, hogy ezt megossza másokkal, és az, aki kap és ezt nagylelkűen meg is osztja. Ehhez hasonlít a két tenger Palesztinában – a Galileai-tenger (az élettel teli) és a Holt-tenger.

A szentek olyan emberek, akik megértették, hogy Isten mennyire szereti őket. Felismerték, hogy mennyi adományt kapnak Tőle és másoktól, és ezt a szeretetet megosztják a többi embertel, hogy

mindent odaadott, a kereszten az életét is. A szentek, akik állhatatosan követik őt, nagylelkűen Istennek és az Ő népének ajánlják magukat.

Most Don Bosco hónapjában vagyunk, akit jogosan hív az egyház 'a fiatalok atyjának és barátjának'. Élete vége felé, amikor halálos ágyán feküdt, a szalésziak megkérdezték az orvost, hogy milyen betegségben szenved. Ő azt mondta, hogy Don Boscónak nincs semmi különös betegsége. Inkább olyan, mint egy motor, ami folyamatosan fáradhatatlanul zakatolt és mostanra teljesen elkopott. Az életét teljes odaadással élte a szegény fiatalok felé, szenvedélyesen, pihenés nélkül és a szervezete fokozatosan megadta magát.

A rendfőnökünk ezért mondja Don Boscóról, hogy szenvedélyesen élt – Krisztus és a fiatalság iránti szenvedéllyel. Mi ennek a csodálatos szentnek a fiai és lányai vagyunk, legyünk hát gyümölcsözőek Isten és mások szeretetében, különösen a szegény fiatalokéban. Hasonlítsunk a Galileai-tengerre és ne a Holt-tengerre.

Kívánom, hogy nagyon boldogan ünnepeljük Bosco Szent János, a mi Atyánk ünnepét, és imádkozom, hogy az ő közbenjárásával Isten áldjon meg benneteket és szeretteiteket.

Szeretettel Don Boscóban

P. Manjooran Simon SDB
tartományfőnök

**Az adóbevallás elkészítésének idején szeretettel kérjük
jövedelemadót fizető testvéreinket, támogassák**

ADÓJUK 1%-ÁVAL

**a BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI
NEVELÉSI ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNYT!**

Adószám: 19673752 - 1 - 41

Ez a Magyar Szalézi Tartomány központi alapítványa, amely a felajánlásokból segíti a hátrányos helyzetű fiatalok iskoláztatását, fedezi a tanulók étkeztetését, kollégiumi elhelyezését, táborozását, kirándulások útiköltségét, támogat ifjúsági lelki-, sport- és kulturális programokat, oratóriumok működését.

Kérjük, ajánlja ismerősei figyelmébe is Alapítványunkat!

A Szalézi Értesítő következő száma áprilisban jelenik meg.

Az élethivatás

mint az emberi lét kérdéseire adott értelmes válasz.

➤➤**Először is** az új esztendő kezdetén szeretnék minden kedves olvasót üdvözölni, az Atya és a megtestesült Fiú bőséges áldását kívánni mindannyiuk számára. Szent Pál apostol Efezusiaknak írt levelében, egy csodálatos himnuszban az emberi létről megfogalmazott egyik legfontosabb és legszebb áldást találjuk. Az előre meghatározott üdvösségre Isten hívott meg minket, sőt, Fia képmására teremtet minket. Egyetlen dolog, amivel hasonlóak lehetünk hozzá nem más, mint a szeretet.

Szent Pál arra hív meg bennünket, hogy gondolkodjunk el, mi teszi értelmessé az emberi életet, vagyis, a hivatás milyen helyet foglal el életünkben, át tudjuk-e élni hivatásunkat teljes örömmel. A múlt évben a Szalézi Értesítőn keresztül próbáltam leírni az „én Jézusomat”. Ebben az évben az életről, mint hivatásról szeretnék beszélni, mert az evangelizálás és a hivatás között nagy harmónia van. Jézus evangelizál, meghív és küld. Így ez a cikk bevezetőként szolgál arra, hogy a következő hónapokban példákat mondjak el nektek az emberi- és a keresztényi hivatások születésére.

➤➤**Első lépésként** azt javaslom, hogy **térjünk vissza Don Boscóhoz**. Nagyon fontosnak tartom megismerni tapasztalát, tevékenységét, belső erejét, hogy megvilágítsa életünket és hivatásunkat. Don Bosco olyan környezetben és kultúrában élt, amely nem hogy segítette volna a hivatásokat, hanem akadályozta, mert napjainkhoz hasonlóan erősen ellentétes viszonyok között kellett működnie az Egyháznak. Az akkori protestáns világ és liberális propaganda negatív képet festett az Egyházzal, a pápáról és a klérusról. Így az egyszerű emberekben és főleg a fiatalokban antiklerikális és liberális gondolatok alakultak ki.

De Don Bosco nem adta fel. Minden fiatalban próbálta meglelni a hivatás csíráját és próbára tette őket, hogy tudnak-e fejlődni. Más szavakkal: próbált Isten kegyelmének és ajándékának munkatársa lenni. Don Bosco megkísérelt olyan környezetet kialakítani maga körül, ahol a

hivatások lassan-lassan gyarapodtak. Tevékenysége pontos elemekre épült.

Először is megfelelő környezetet próbált kialakítani, hogy tudjon dolgozni a hivatásokkal, és ahol a fiatal tud fejlődni. Don Bosco igazi hivatáskultúrát akart kialakítani a fiatalok között, egy örömteli tanúságtételből indulva ki. A megfelelő környezet arra szolgált, hogy a fiatal tárja szívét és elmondjon mindent.

Hogy mindezt megvalósuljon Don Bosco azt akarta, hogy a fiatal **mély lelki tapasztalatot** szerezzen, vagyis ismerkedjen meg az Eucharisziával és Szűz Máriával, illetve legyen készséges és örömmel **apostolkodjon a fiatalok között**.

A második elem **lelkivezetés**, ami Don Bosco számára nagyon fontos volt. A lelkivezetés Don Boscónak mindig mást jelentett, attól függően, hogy fiatalról, felnőttéről, papságról, szerzetességről, vagy csak az életről volt szó, ahol a becsületes polgárt és jó keresztényt kellett faragni.

Egy „kulturális látásmódhoz” szükséges egyfajta mentalitás és tevékenység, egy „élő” közösség, aki tanúskodik a keresztény értékekről. Ezt nem lehet csak egy személy egyéni foglalkozása, hanem az egész közösség magáévá kell hogy tegye. Az egész közösségben jelen kell hogy legyen a hivatáskultúra és folyamatosan tudjon felmutatni keresztény értékeket.

Ezek az értékek három területen találhatók meg: az első az **antropológiai terület**, amely segíti megérteni, milyen az emberi élet és a hivatás csírája. A második a **nevelési terület**, ahol maga az ember kapcsolatba lép más emberekkel és olyan impulzusokat kap, amikre a hivatásával tud válaszolni. A harmadik a **pasztorális terület**, ahol a hivatás és a kultúra közötti kapcsolat olyan eredményeket kínál, melyek alapján az ember megtalálja hivatását.

Minden tevékenység vagy gondolat egy olyan emberi képen alapszik, legyen az egyszerű vagy bonyolult, amely vezeti létünket és tevékenységünket. A **hivatás** nem valami többlet, ami csak egyeseknek jár, hanem egy olyan képet tud alkotni,

amely meghatározza az egész emberi életet.

A hivatáskultúrának a fő feladata az, hogy dolgozzon ki és hirdessen az emberi életéről egy olyan képet, ami felelet ad a kérdéseinkre.

Mivel az ember egy kapcsolatokból álló hálózat része, a hivatáskultúrának segítenie kell a fiatal, hogy megértse az élet értelmét. Az élet nem más, mint a nyitottság mások felé, vagyis a mindennapi emberi **kapcsolatok**. Ugyanakkor ezek a kapcsolatok egy másik, nagyobb és fontosabb transzcendens kapcsolatban mutatkoznak meg, ami nem más, mint Isten, aki megmagyarázza számunkra a hivatás értelmét és megvalósítja mindezt Jézus Krisztus személyében.

Az emberi élet arra szólít minket, hogy azokat az értékeket, melyeket elfogadtunk és fontosak számunkra, jelen legyenek a mindennapjainkban akkor is, amikor fon-

tos döntéseket hozunk. A fiataloknak, amikor felnőtté válnak, fontossá válik az élet minősége. Akkor tudják hosszú távon eldönteni, hogy mik szeretnének lenni, ha az élet sok lehetőséget kínál fel nekik. Ekkor azonban választaniuk kell. Nem élhetik kétszer az életüket. Azokban az értékekben, amelyben hisznek, és azokban a döntésekben, amelyeket meghoztak, saját életüket élik meg, illetve tervük sikerét vagy kudarcát. Egyúttal döntéseikben megmutatkozik életük minősége is.

Jézus világosan mutatja meg ezt: „Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti. Aki elveszíti értem és az evangéliumért, az megmenti életét. Mit ér az embernek, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja?” (Mk 8,35-36) A hivatáskultúrának az a feladata, hogy érzékennyé tegye a hallgatót azokra a kérdésekre, amelyekre sokszor nem akarunk

választ adni. Ugyanakkor a hivatáskultúrának az is a feladata, hogy előmozdítsa az ember fejlődését és választásait. Tudja választani a jót (*Bonum*), az igazat (*Verum*) és a szépet (*Pulchrum*). Így teljessé lesz az élete. Ajándékként fedezi fel és fogadja el az életet, mint a hivatáskultúra következő feladatát.

A hivatás egy olyan definíció, amely meghatározza az emberi létet. Az ember ajándékként fogadja, és felelősségtől vezetve, teljesen szabadon tudja megtervezni életét. Olvasva a Szentírást, az élet ajándékában egy olyan tervet lehet felfedezni, amely lassan megmutatkozik a személyes életünkben és Istennel való párbeszédünkben. Isten személyes döntést vár tőlünk.

*Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2011/1
(Fordította: Depaula Flavio)*

Don Bosco-díjasunk Kamarás Lajosné Nagy Terézia

Teri néni a szalézi karizma meghatározó alakja Magyarországon, de mindenekelőtt Mogyoródon, ahol születése óta él és tevékenykedik. 3 fiú édesanyja, 4 unokájának boldog nagymamája, példamutató feleség, becsületes, pontos könyvelő; aktív tagja a Mogyoródi Plébánia Egyház Tanácsának. A nővérek 1992-es letelepedésekor is ott segített már, majd a hamarosan létrehozott Don Bosco Nővérek Háza Alapítvány elnöke lett. 1995. október 7-én már munkatársi ígéretet tett és 15 évig vezette a helyi csoportot. Nem csak a szervezési feladatokat látta el, hanem mindig minden rendezvényen elsőként ott volt, nagy elköteleződéssel, örömmel, nem egyszer áldozatok árán is. Amikor a nővérek az új házrészét építették családjával együtt segített. Családi nyomdájukra az oratórium mindig számíthat. Kezdetektől részt vesz a Nyári Oratórium kézműves foglalkozásainak vezetésében. Figyelmes, jóságos jelenléte, a szegények iránti szeretete, optimizmusa meghatározó a Mogyoródi Szalézi Család életében. Mindenki számíthatott és most is számíthat rá, hiszen szíve olyan mint Don Bosco-nak és a Jó Pásztornak a szíve.

Savio Domonkos-díjasunk Jani Áron

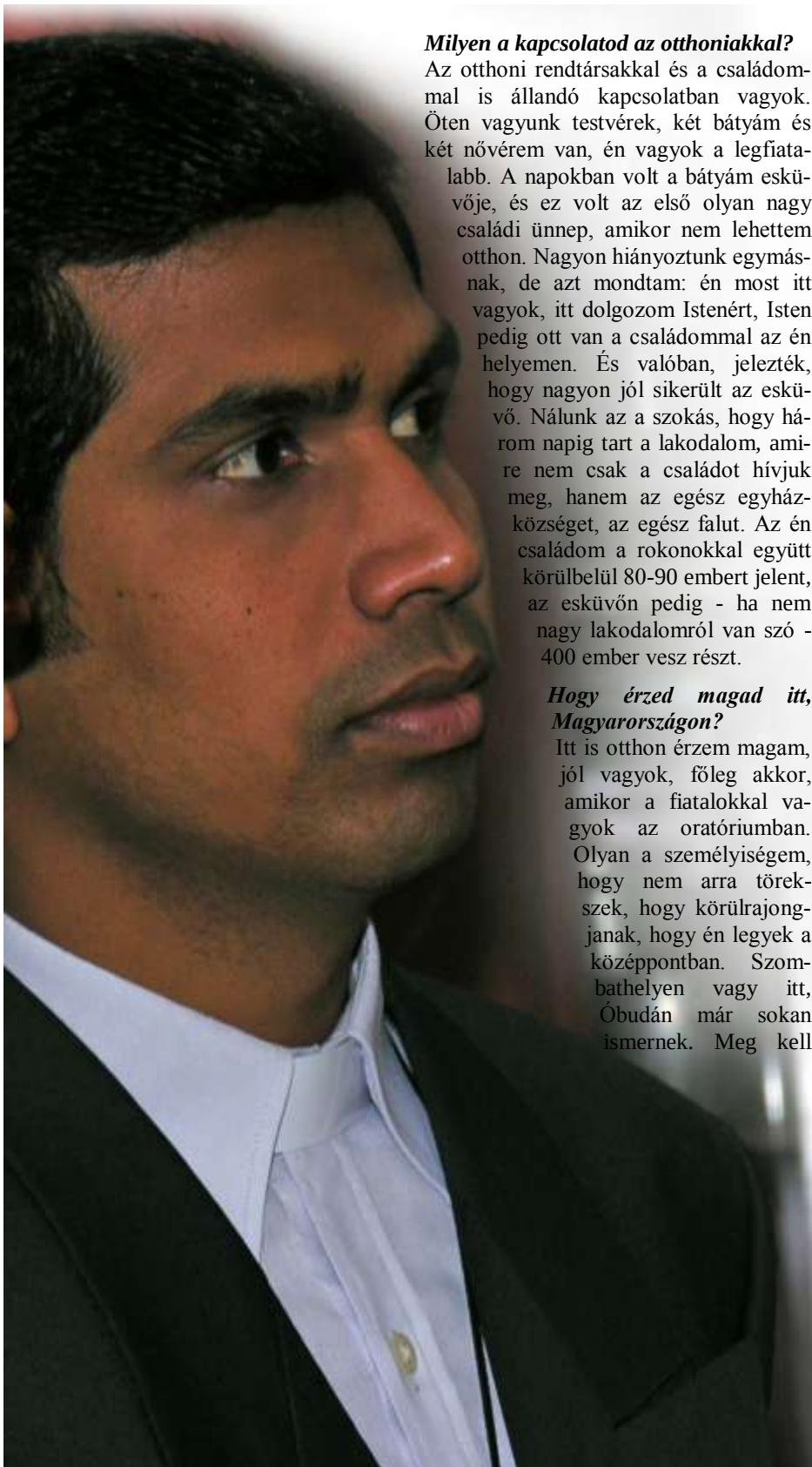

A Don Bosco-díj idén alapított „kistestvére”, a Savio Domonkos-díj elismerés tulajdonosa minden évben egyszer azon fiatalok közül kerül ki, akik önkéntes alapon segítik a Don Bosco Szaléziak, a Don Bosco Nővérek vagy a Szalézi Munkatársak Egyesülete által vezetett intézményeket Magyarországon. Olyan fiatal kaphatja meg, aki már legalább 5 éve aktívan segíti valamely intézményünk életét, és tevékenységében, elhivatottságában, kitartásában, lelki életében és Don Bosco iránti szeretetben élő példát mutat társainak.

Áron szalézi animátor, aki több intézményben is segíti az oratóriumi foglalkozásokat, mindenhol elismeréssel és szeretettel beszélnek róla, számos gyerek és fiatal barátságát nyerte meg, animátortársai is felnéznek rá. Komoly lelkiélete, a Don Bosco melletti elkötelezettsége és kitartása mindenkor példaként szolgál társai számára. Munkája és tanulmányai ellenére is rendszeres résztvevője oratóriumának. Különleges szeretettel fordul a szegényebb, és elhagyatottabb gyerekek felé és nagyon szívén viseli sorsukat. A díjat elismerésül, megerősítésül és biztatásul kapta.

Átadni a hitet

Derossi, akinek a helyi szokásoknak megfelelően öt keresztnéve van, de egy vezetéknéve sem, két éve jött Magyarországra az indiai Tiruchy Szalézi Tartományból.

Milyen a kapcsolatot az otthoniakkal?

Az otthoni rendtársakkal és a családommal is állandó kapcsolatban vagyok. Öten vagyunk testvérek, két bátyám és két nővérem van, én vagyok a legfiatalabb. A napokban volt a bátyám esküvője, és ez volt az első olyan nagy családi ünnep, amikor nem lehettem otthon. Nagyon hiányoztunk egymásnak, de azt mondtam: én most itt vagyok, itt dolgozom Istenért, Isten pedig ott van a családommal az én helyemen. És valóban, jelezték, hogy nagyon jól sikerült az esküvő. Nálunk az a szokás, hogy három napig tart a lakodalom, amire nem csak a családot hívjuk meg, hanem az egész egyházközséget, az egész falut. Az én családom a rokonokkal együtt körülbelül 80-90 embert jelent, az esküvőn pedig - ha nem nagy lakodalomról van szó - 400 ember vesz részt.

Hogy érzed magad itt, Magyarországon?

Itt is otthon érzem magam, jól vagyok, főleg akkor, amikor a fiatalokkal vagyok az oratóriumban. Olyan a személyiségem, hogy nem arra törekszek, hogy körülrajongjanak, hogy én legyek a középpontban. Szombathelyen vagy itt, Óbudán már sokan ismernek. Meg kell

ismerkednem még sok fiatallal, de nem akarom, hogy úgy tekintsenek rám, mint valami hírességre. Nem az a lényeg, hogy mennyi embert ismerek, hanem hogy mennyire mélyen ismerek valakit.

Van valami külön feladatod?

Azt a feladatot bízták rám, hogy a ministránsokkal foglalkozzak, és ennek nagyon örülök. Tizenkét-tizennégy 9-15 éves ministránssal foglalkozom, ők mind jól ismernek engem és én is őket. Reggel korán fölkelnek és hétköznapi is eljönnek ministrálni. A képzés péntekenként szokott lenni. Remélem és nagyon szeretném, ha valaki közülük rajtam keresztül kapcsolódna be a szalézi életbe, akár animátorként, vagy még jobb volna, ha szerzetesként. Az lenne nekem a legnagyobb öröm. Érzem a felelősséget, hiszen én vagyok az, aki a szalézi utat megmutatja nekik, de egy picit büszke is vagyok rá, hogy ezek a gyerekek azért jönnek, mert szeretnek engem.

Apró bűvész trükköket szoktam nekik mutatni, feladatokat adok, amiket meg kell oldaniuk és néha zenélünk is. Nagyon érdeklődnek, és ha valamiért nem tudok velük lenni, akkor számon kéri.

Közben pedig tanulsz?

Persze, közben tanulok is. Idén nem annyira sokat, mint tavaly, de nagyon jó élményeim vannak eddig a tanulás terén. Nehéz, mert minden tantárgyat magyarul hallgatok, sok tantárgy van, és egy idő után már nem tudok az órákon annyira odafigyelni, amennyire kellene. Ott vagyok mindig, de néha csak vagyok, nem értek semmit. Hála Istennek, tudok angolul, így utánaolvasok, és ez segít, hogy könnyebben megértsem az anyagot.

Indiában hány évig tanultál?

Elvégeztem a filozófiát alap fokon és mesteri fokozatot is szereztem - ez összesen hat év. Sok. Viszont a filozófia nagyon sokat segít, nem csak a tanulásban, az életben is.

Itt sok helyen tapasztaltam a fiatalok között, hogy úgy gondolják, ők még gyerekek, nem kell nekik dönteni. Hittanórán kérdeztem a nyolcadikosokat, mik akarnak lenni a jövőben? - Nem tudjuk, mi még gyerekek vagyunk - mondták. Ez nekem furcsa, hiszen a jövőt én sem ismertem, de legalább volt valami elképzelésem róla, mi akarok lenni és mi a célom az életben. Még csak tizenhárom éves voltam, mint ezek a nyolcadikosok, amikor már tudtam, hogy Isten hív engem és már döntöttem mellette. Nyolcadik osztályban léptem be a szalézi rendbe és most itt vagyok. És nem csak én voltam ezzel így, sokan voltunk. Igaz, néhányan el is mentek, találtak más utat maguknak, de maradtunk is.

Hogy történt ez a döntés, a meghívás? Mik voltak az előzményei?

Sokat gondolkodtam erről. Ha egyszerűen akarnám megfogalmazni, akkor elmondhatom, hogy szalézi nővérek dolgoztak nálunk, velük volt kapcsolatom, utána megismertem Don Boscót és így kaptam meg a szalézi hivatásomat. De vajon minek a hatására történt mindez? Talán azért, mert kicsi volt a falu, ahol laktam és csak három helyre szoktam menni: a templomba, az iskolába és haza. Máshová nem jártam. Hálás vagyok édesanyámnak, hogy minden reggel felkeltett minket és együtt mentünk szentmisére. Gyerekkoromban már sekrestyéskedtem, vezettem a rózsafüzért. Katolikus iskolába jártam, ahol minden nap volt hittanóra. Tehát egy olyan környezetben voltam, ahol állandóan jelen volt Isten.

Mi a különbség a szalézi munkában itt és Indiában?

Két évig tanítottam a szalézi filozófiai szemináriumban filozófiát, egy évig pedig a kallódó fiatalokkal dolgoztam, akik kimaradtak az iskolából. Elég sok tapasztalatot szereztem. Indiában csak intézményekben foglalkozunk a gyerekekkel: nagy intézmény, nagy iskolák, sok ember, sok gyerek. Itt pedig minden kicsi, közvetlen, családi, ezért vagyok én boldog Magyarországon. Ott szinte csak szaléziak végzik a szalézi munkát, néha-néha egy-két tanár, akik munkatársak lettek. Itt, Magyarországon sok a munkatárs és sok az animátor, akik együtt dolgoznak velünk. Nélkülük nem is sikerülne. Ez is tetszik. Indiában a mi tartományunkban az a szokás, hogy úgy szólítanak bennünket, hogy "testvér" - ami kicsit személytelen. Itt pedig a nevünkön szólítanak - ez nekem sokkal barátságosabb, közvetlenebb.

Mikor hallottál először Don Boscóról?

Nálunk laktak Don Bosco nővérek, akik elmentek minden iskolába és beszéltek a gyerekeknek Don Boscóról, a szalézi rendről. Soha nem hallottam Don Boscóról, mielőtt a nővérek meséltek volna róla. Később szalézi atyák is jöttek, ők is meséltek Don Boscóról és a szalézi rendről és nagyon sokan hallgattuk őket. Ezt a gyakorlatot jó volna meghonosítani Magyarországon is.

Utána elmentem egy hivatástisztázó táborba, ahol sok vetélkedő és játék volt, amiben én nagyon aktívan részt vettem, ezért gondolták, hogy van bennem szalézi hajlandóság. 150-en voltunk ebben a táborban, ebből 60-at kiválasztottak, akiket alkalmasnak hittek a papi, szerzetesi pályára. A noviciátusban 31-en voltunk, ebből 21-en tettünk első fogadalmat, két évvel ezelőtt pedig 9-en tet-

tünk örökfogadalmat. Többen voltak, akik jól zenéltek, okosak voltak, ügyesen sportoltak, ők más helyet találtak maguknak. Hogy miért pont engem hívott az Isten? Hát azt nem tudom...

Kapnak többen szalézi hivatást, de hogyan lehet megtartani?

Szerintem ima nélkül nem lehet megmaradni. Sok fiú volt, akik szaléziak akartak lenni, de nem imádkoztak, azoknak nem sikerült. Tudjuk Don Boscóról, hogy vidám volt, sokat dolgozott, sokat épített, a fiatalokkal foglalkozott...de ami a háttérben van, azt soha nem emlegetik: hogy sok időt töltött Istennel imában. Nemrég mesélte Simon atya azt a történetet, hogy ebéd után Don Bosco mindig fölment a szobájába és mindenki azt gondolta, hogy pihen. De egyszer valaki éppen akkor jött látogatni őt, akinek nagyon sürgős volt, hogy találkozzon vele és Don Rua belesett az ajtón, ami picit nyitva maradt. Azt látta, hogy Don Bosco térdel és gyönyörűen imádkozik. Ez csak egy példa, de biztos vagyok benne, hogy az Istennel való szoros kapcsolat nélkül nem lehet a hivatást megtartani. Imával, csak imával lehet.

Mennyit imádkoztok naponta?

Reggel 6.15-kor van közösségi ima, ez 15 perc, utána elmélkedés, ami kötelező, ez fél óra. Az elmélkedés nagyon fontos, nem csak álmodozás, hanem egy bibliai témáról gondolkozunk vagy egy lelkiismeri könyvről. Énekelünk is, a zsolozsma nem csak unalmas mormolás. Hét órákor van szentmise a hívekkel, napközben pedig a közös étkezéseknél imádkozunk együtt. Este 19 órákor van közösségi esti ima, 15-20 perc, utána pedig a szalézi hagyományhoz tartozó jóéjszakát. Hetente egyszer van szentségimádás, szerdánként pedig a kollégistákkal közösen imádkozunk, ez néha kicsit elhúzódik. Gitározunk, énekelnek, néha kis jelenetet is be-

mutatnak, nagyon vidáman zajlik az egész. Újdonság, hogy péntekenként az egész közösség az animátorokkal imádkozik együtt.

Nagyon-nagyon fontos a személyes ima is, és aki mindezt pontosan betartja, az biztos megmarad a rendben. Rendszeresen kell imádkozni, nem csak néha, amikor ráérek. Az ima is egy munka, azt is el kell végezni. Ezt néha elfelejtik.

Szeretek imádkozni. A közösségben is, de személyesen talán mégis egy kicsit jobban, mert elmondhatom Istennek, milyen hálás vagyok neki. Van egy naplóm, amibe minden nap írok. Ebben csak hála van. Köszönet. Úgy érzem, hogy nagyon sok mindent tesz Isten az életemben, és én mindenért hálás vagyok. Az ő szeretetéből vagyunk itt.

Mit gondolsz, mi az, amit te itt adni tudsz a fiataloknak?

A fiatalok sok mindent tudnak, sokan tehetségesek, tanárok és edzők foglalkoznak velük, ebben nem kell az én segítségem. De azt tapasztaltam, hogy sokszor céltalanok, vagy csak külsőségekkel van tele az életük. Érzik, hogy van valami a felszín alatt is, vigasztalást, válaszokat, értelmet keresnek. Keresik, mi az, ami igazi örömet okoz, amitől valóban boldogok lesznek. Szerintem ez a belső készítés, hogy az élet jelentését, célját a kapcsolatok erősítését keressék, mindennek a kiteljesedése a hit. A filozófia, a pszichológia, a történelem és minden tanítás forrása és csúcspontja a vallás, a szentség. Anélkül nem lehet teljes az élete senkinek. Nekem az a feladatom, hogy rávegyem őket, hogy ezt megtalálják. A hitet, azt szeretném átadni nekik. A rendfőnök atya azt mondja, a legnagyobb ajándék, amit a fiataloknak adni tudunk, hogy az életszentség útjára vezessük őket. Én is csak ennyit szeretnék.

Lengyel Erzsébet

A keresztény család

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntése értelmében 2010. december 26-án megkezdődött a **Család éve** hazánkban. II. János Pál pápa 30 éve bocsátotta ki a *Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdítását, mely kifejezi a Katolikus Egyháznak a család, mint a társadalom legfontosabb intézménye iránti gondoskodó figyelmét. Megszólítja a fiatalságot, mert törekvése, hogy megnyissa őket és egyben segítséget nyújtson nekik, hogy a szerelem és az élet szolgálatára szóló hivatás szépségét és felelősségét felfedezhessék, valamint buzdítja őket e szent elköteleződés vállalására.

A **család** az emberiség legrágább értékeinek egyike. A családot Isten magában a teremtésben alapította, a szeretet és a közösség képességével és felelősségével megszentelve az ember természetét. Az egyén az Isten-szeretet misztériumát a család bensőséges szeretet-közösségében éli meg. A szeretet-közösségen alapuló keresztény házasság tiszta és kizárólagos.

Bár korunkban sok nehézség akadályozza a szülők nevelői tevékenységét, mégis fontos, hogy a család az emberi élet lényeges értékeire nevelje a gyermekeket. A házasság szentségében a szülők méltóságot és hivatást kapnak **nevelői kötelességükre**, küldetést a keresztény szülők, hogy a gyermekek nevelését felelősséggel, Isten és ember iránti hűséggel és bizalommal végezzék. A szülő lelkesedéssel forduljon a gyermekben jelenlevő „pozitívum” felé, ahogy bátorítja őt, megérti őt, megbocsát neki, kész újrakezdeni és kész ismételt kísérletezni, mert reménye sosem alszik ki. Sajátos alkalmat biztosít a nevelésre az *állandó jelenlét* mellett a *személyes beszélgetés*. Don Bosco arra buzdít, hogy alkalmazzuk a nevelő beszélgetést; éljünk a lelki irányítás eszközeivel. Ehhez elengedhetetlen a gyermek iránt érzett személyes megbecsülés. A mostani idők különösen éreztetik ennek szükségességét. Ma az ifjainak komplex problémákkal kell megküzdniük, s ez új feladat elé állítja a szülőket is, akik erre nem mindig eléggé felkészültek. Akik vállalják ennek a módszernek az alkalmazását, meg kell fogalmazniuk

saját maguk számára a kérdést: mikor teszik ezt a szalézi stílusnak megfelelően. Don Bosco pedagógiáját a Szent Pál-i szeretetelvre épülő szeretetnevelés jellemzi. Megelőző módszerének hatékonysága sok mellett a nevelői tudatosságon is múlik, fontos, hogy a keresztény értékekkel a szülők maguk is azonosuljanak, s a családi nevelést egyéniségükből fakadó varázssal gazdagítsák, színesítsék. A szeretetnek elsősorban egymás között, a családban kell megnyilvánulnia, majd gyakorolni a vendégszeretetet, tisztelni és szolgálni minden embertársunkat. Ne feledjük, Isten az első és fő nevelővé a gyermekek fölé a szülőket állította, akik e szolgálat végzésébe bevonják a lelkipásztorokat és a keresztény hittel harmonizálva tanító pedagógusokat.

A családi élet beavatás a társadalom életébe, átadja többek között a kölcsönös bizalmat, a szabadság helyes használatát, a tiszteletet, az engedelmességet, a szolidaritást. Mindezek elengedhetetlen feltételei annak, hogy a gyermek magatartása normatizáló legyen, a felnőtt jól lássa el munkakörét, mindannyian hasznosan használják fel a szabadidőt, alakítsák személyes kapcsolataikat. A családi kapcsolatok szövevénye által minden ember bekapcsolódik „Isten családjába”.

A **társadalomnak** kötelessége a család oltalmazása és tiszteletben tartása, azonmód fontos is, hogy a keresztény család nyitott legyen a társadalom felé. A lelkipásztor egyik fontos feladata a csa-

lád evangéliumi szolgálata. Kiegyensúlyozott, egészséges társadalom csak harmonikus, jól működő családokból épülhet fel. Ezért vissza kell szerezni a *család társadalmi megbecsülését* hazánkban. A világnak talán soha nem volt annyira szüksége olyan keresztény családokra, ahol a gyermeknevelést tekintik létezésük értelmének, olyan keresztény emberekre, akik számára a szülői hivatás élet-hivatást jelent.

A szalézi szellemiség egy soha véget nem érő híd nemek, korosztályok, kultúrák között. A Szalézi Család egy nyitott tér minden ember számára, ahol személyes kapcsolatokat létesíthet, mely lehetőséget nyit az önkifejezésnek és nem nélkülözi az egymás iránti felelősség vállalását. Ne féljünk szeretni, hiszen a kapcsolatban a szeretet az az egyedüli erő, melynek senki nem állhat ellen. Don Bosco e szavakkal igyekszik bátorítani bennünket: „*Ha valaki nem ismeri az egész ábécét, és csak ezt a négy betűt tudja belőle – ABCD – miért mulasztaná el ennek használatát?*”

A család sokféleképpen értelmezett fogalom, történeti kortól és kultúrától függő deklarált és látens funkciókkal, de jellege, szellemisége minden korban sorsot formáló. Útravaló, védelmező, inspiráló, menedék – az együvé tartozás titkos misztériuma. A családban az Evangélium elfogadása által válhat valóra mindaz, amit az ember e „kisegyháztól”, személyes és elsődleges közösségtől, méltán várhat.

A keresztény család egyszerűsége és jósága, az emberi élet értéke és az egyén méltóságának méltánylása „tanúságtevéssel” ér fel, ez volt a keresztény család küldetésének feladata tegnap, marad ma, és lesz holnap. „*Az emberiség jövője a család.*” (II. János Pál pápa)

Golyán Szilvia

Irodalom

Az igazság megszabadít benneteket. Felöltöttek katekizmus. Don Bosco Kiadó, Budapest, é.n., 499-518.

Változások a Don Bosco Kiadónál

Értesítjük kedves ügyfeleinket, volt és jövőbeli vásárlóinkat, hogy a Don Bosco Kiadó e-mail címe és telefonszáma megváltozott. Könyveket a **donboscokiado@gmail.com**

e-mail címen, illetve a

+36-20-320-7373

telefonszámon rendelhetnek. A szállítás zavartalan.

A Don Bosco Könyvesbolt jelenleg zárva tart, amiért szíves elnézésüket kérjük! Várhatóan március 1-én ismét megkezdí a rendszeres nyitva tartást.

Beszámoló a Szalézi Család 29. Lelkiségi Napjairól

Róma, január 20-23.

A Szalézi Család éves összejövetele január 20-án délután kezdődött. A magyar tartomány küldöttjeként jómagam vettem részt. A Szalézi Család Lelkiségi Napjainak témája a 2011. évi strenna volt: "Gyertek és meglátjátok!" A világ minden részéről jöttek, hogy képviseljék a Szalézi Család 28 bejegyzett ágát ezen a jeles eseményen. Az egybegyűlteket a rendfőnök vikáriusa, don Adriano Bregolin üdvözölte, aki egyben a Szalézi Család megbízottja világszinten. Idén a strenna értelmében a szalézi hivatásról volt szó, melynek keretében a "Vissza Don Boscóhoz", a "Vissza Jézushoz" majd a "Vissza Máriához", végül a "Vissza a fiatalokhoz" gondolatot jártuk körbe.

A Szalézi Család Lelkiségi Napjai kb. 450 nemzetközi képviselő tapasztalatcseréje imákkal, előadásokkal, csoportbeszélgetésekkel,

musicallal, családi hangulatú estével, Don Bosco kívánsága értelmében, aki az erők egyesítését szorgalmazta, amint egy 1877 augusztusában elmondott, később októberben is megismételt szövegében kiemelte: *"Egy munkatárs önmagában, bár tud sok jót tenni, az eredménye eléggé korlátozott, és mitöbb, rövid ideig tart. Ezzel szemben másokkal egységben támaszra talál, tanácsra, bátorságra és gyakran kis fáradtsággal meglehetősen eredményeket érhet el, mert még a gyatra erők is megsokszorozódnak, ha egyesítjük ezeket ... Vis unita fortior"*.

A rendfőnök atya vasárnap felhívással zárta az összejövetelt, öt pontot még a lelkünkre kötött: **élet, család, nevelés, evangelizáció, hivatások**.

Hirdette még, hogy olvassuk és valósítsuk meg a strenna ajánlásait. A videó jó összefoglalásnak minősül, de a teljes szöveget használjuk. Arra figyelmeztetett utolsó szavaival, többször kihangsúlyozva, hogy: "Menjünk a fiatalok elébe!" Lehetőleg vegyünk részt a czestochowai Segítő Szűz Mária Kongresszuson 2011. augusztus 3-6. között. Végül pedig Madridban az Ifjúsági Vilátalálkozón is jó volna találkozoznunk, mint Szalézi Család. Az összefogás által elérhetjük azt a tanúságtételt, amire a világban sokan ki vannak éhezve, és rátalálhatnak hivatásukra, életük igazi értelmére.

P. Andrásfalvy János SDB

Szent Erzsébet-díjban részesültek a szombathelyi munkatársak

Munkatársi csoportunk kapcsolata a Karitással másfél éve kezdődött, és ezzel valami igen lényeges tevékenységgel bővült helyi rendház- és oratóriumbéli munkatársi működésünk. Tucziné Régvári Marietta, a Magyar Katolikus Karitás Vas megyei igazgatója olyan kéréssel fordult hozzánk, hogy az országot sújtó katasztrófák alkalmán (nyári árvíz, iszaptragédia stb.) segítségünk adományokat gyűjteni az egyik helyi nagy bevásárlóközpont parkolójában. Mi készségesen igent mondtunk a felkérésre. Munkatársak, önkéntesek, animátorok és alkalmanként iskolás korú gyermekeink is lelkesen, teljes bevetéssel segítettek. A parkoló valóságos városi zárandokhelyé vált: elképzelhetetlen mennyiségben hozták a tartós élelmiszert, ásványvizet, egyéb hasznos adományt, és sok százezer forintot. Sokan csak azért jöttek el az áruházba, hogy bevásároljanak a rászorulóknak. Aki adta a felajánlást, annak is örült a lelke, hogy adhat, és nekünk is felemelő érzés volt, hogy segíthetünk. Összesen öt-hat alkalommal vállaltunk segítséget, hőségben, hidegben egyaránt napi három-négy órát.

Mint utólag kiderült, az Országos Karitás keretein belül a szombathelyi volt az egyik legaktívabb a gyűjtésben. November 20-án, Szent Erzsébet ünnepén nem várt meglepetés ért minket: Dr. Veres András megyéspüspök köszönte meg munkánkat egy nagy ünnep keretében, és tevékenységünk elismeréseként Szent Erzsébet -díjat (egy gyönyörű szép bronz rózsát) kaptunk. Az egyházmegyei ünnepségen összesen 65 rózsadíj lett kiosztva, ebből szalézi templomunk tagjai a

sorokmajoriakkal és az újerintiekkal együtt 20-at kaptak. Ez alkalommal osztották ki a diplomákat is azoknak, akik elvégezték a tízhónapos országosan akkreditált karitás-munkatárs képzést.

Minden elismerést leszámítva, újra megerősödve jelentjük ki: Jót tenni jó! Don Bosco Atyánk lelkiisége is ezt diktálja a Szalézi Család számára. Viszont, ha másokon segíteni nemes dolog is, kérjük a Jóistent, hogy mind kevesebb legyen a katasztrófában kiszolgáltatottá váló áldozat.

Szombathelyi munkatársak

Megérkeztünk...

Aki felkeresi Péliföldszentkereszt szalézi intézményét, a templomhoz vezető úton talál egy emlékművel, ezzel a felirattal: 1913-2003 Megérkeztünk. Méltán teszi fel a kérdést az erre járó: Kik érkeztek meg 1913-ban? Honnan érkeztek? Hát az első magyar szaléziak! Itáliából, mégpedig az észak olaszországi Cavagliából! De jogos a további kérdés, hogyan kerültek oda, és miért? Ezekre a kérdésekre szeretnék most röviden válaszolni.

Torinóban élt egy lelkes fiatal pap, Giovanni Bosco, aki felismerve az idők hívását megoldást keresett az utcán élő fiatalok megmentésére. Maga köré gyűjtötte az utcán tengődő fiatalokat, a társadalom kizsáoltait, és otthont, iskolát, munkát biztosított számukra. Munkája során ismertséget és elismerést szerzett Torinó városában. Egyre többen csatlakoztak a lelkes paphoz, és munkatársai lettek. Számuk rohamosan gyarapodott és elterjedt az ország más városaiban, majd a környező országokban is. Nem csak az olasz sajtó figyelt fel Don Bosco tevékenységére, hanem más országok újságjai is, így például a magyar sajtó is. Az első magyar újságíró, aki személyesen is felkereste Don Boscót 1880-ban, lovag Lonkay Antal volt. Cikkei beszámoltak a torinói pap életéről és munkájáról, így hazánkban is ismert lett a torinói fiatalok nevelője. Nem csoda, hogy Zafféri Károly atya lelkes rajongója lett Don Bosco művének és Torinóban jelentkezett Don Bosco utódjánál, Don Ruánál, hogy csatlakozni szeretne a fiatal Szalézi Társasághoz. 1900-ban belépett a szaléziak közé, és többszöri magyarországi látogatása során fiatal fiúkat toborzott. Számukra megnyílt Cavagliában a Magyar Intézet, ahol ezek a magyar fiatalok tanulmányaikat folytathatták. Csodálatos módon növekedett azoknak a száma, akik szaléziak lettek, és azoké is, akik évről évre jelentkeztek. Az előljárók úgy döntöttek, hogy elérkezett az idő hazatelepíteni az intézményt. 1913. november 4-én útra kelt Magyarország felé egy csoport növendék néhány magyar szalézi pap és kispap kíséretében Péliföldszentkeresztre, és ezzel kezdetét vette magyar földön a szalézi élet. 2003-ban azt ünnepeltük tehát, hogy 90 évvel ezelőtt megérkeztek az első magyar szaléziak. Ezt jelenti, hogy "Megérkeztünk..."

2013-ban méltó módon szeretnénk megünnepelni a 100 éves évfordulót. Már most készülünk, és az előttünk álló három évben minél jobban meg szeretnénk ismertetni hazánkban Don Bosco alakját és a magyar szaléziak tevékenységét...

P. Havasi József SDB

A magyar szalézi élet kezdetei - Cavagliai magyar növendékek 100 évvel ezelőtt.

Folytatásos sorozat indul

Don Bosco élete képregényben

A jól ismert életrajzíró, Teresio Bosco és Alarico Gattia, a neves karikaturista meséli el a gyerekeknek Don Bosco életrajzát színvonalas képregény formájában. A nagy szent és kiváló nevelő élete úgy zajlik a szemünk előtt, mint egy érdekes bemutató, amely kielégíti minden gyermek igényeit.

Az Elledici szalézi kiadó Don Bosco halálának századik évfordulóján, 1988-ban jelentette meg a szent életéről szóló képregényt. A három kötet Don Bosco életének három időszakát fogja át. A teljes sorozatot a sikerre való tekintettel 2004-ben ismét kiadták.

Az eredeti, olasz nyelvű képregényt több nyelvre is lefordították (meg-vásárolható például német, angol, francia, sőt horvát és szlovén nyelven is), de a magyar kiadása még mindig csak egy álom maradt.

Az a tervünk, hogy a szaléziak magyarországi letelepedésének 100-ik évfordulójára készülve az előttünk álló három évben a Szalézi Értesítő hasábjain kivonatolva közöljük a Don Bosco életéről készült képregény mindhárom kötetét.

2011-ben Az álomlátó fiú címmel a Bosco Jancsi gyermekkoráról szóló kötet kivonatát fogjuk közölni folytatásos képregény formájában. Az év utolsó számában ott búcsúzzunk majd el tőle, amikor felölti a reverendát.

2012-ben tovább követhetjük majd a fiatal pap útját, míg 2013-ban már a szalézi rend terjedéséről kaphatunk ízelítőt Szalézi Értesítőben megjelenő folytatásos képregényből.

A Szalézi Értesítő középső lapjain található képregény-oldalak könnyen kiemelhetők, és összegyűjtve egységes egészet képeznek.

NAGYBÖJTI SZALÉZI LELKIGYAKORLAT FELNÖTTEKNEK PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

Április 8-10. (péntek-vasárnap)

Vezeti: P. Havasi József SDB, vezérgondolat: „Tegyetek tanúságot rólam”

A szállás és a teljes ellátás költsége: 10 500 Ft/fő. Jelentkezni lehet április 5-ig

Lengyel Erzsébetnél a le@invitel.hu e-mail címen, illetve a 20/8233335 és 30/6454097 telefonszámon.

A program minimum 15 fő jelentkezése esetén lesz megtartva.

Az álomlátó fiú - Don Bosco gyermekkora

Teresio Bosco és Alarico Gattia képregénye nyomán

JÁNOS A SÖVÉNYHEZ MEGY, LEVÁG
RÓLA EGY HAJLÉKONY ÁGAT, AZZAL
VÁRJA AZ ÉDESANYJÁT.

JÓ ESTÉT,
MAMA. VALAMI
NAGYON
ROSSZAT
TETTEM.

Egy őszi estén, amikor a nagyszülőknél Capriiglióban éppen vacsoráznak...

SCRINICH!!! SCRINICH!!!

AZ ÖRDÖG! FENT VAN A PADLÁSON. AZ ATYA A FIÚ ÉS...

MAMA, TE IS FÉLSZ?

SZERINTEM EZ EGY NYEST, NEM AZ ÖRDÖG. MENJÜNK, NÉZZÜK MEG!

MEGÖRÜLTÉL? MARGIT, ÁLLITSD LE! AZ ÖRDÖGGEL NEM LEHET VICCELŐDNI!

NEM FÉLEK, NÉZZÜK MEG EGYÜTT.

HA, HA, HA! AZ ÖRDÖG EGY TYÚK VOLT!!!

A PADLÁSON EGY KOSÁR ALATT VALAMI MOZGOLÓDIK...

OTT, OTT, ABBAN A SAROKBAN, NÉZZÉTEKI!

MARGIT HAGYTA,
HOGY GYERMEKEI
A SZOMSZÉDOS
RÉTEN FUTKÁ-
ROZZANAK.

NE
FELEDJÉTEK,
HOGY ISTEN
LÁT BENNE-
TEKET!

ÉS AMIKOR A RÉTEK TELE
VOLTAK VIRÁGOKKAL...

NÉZZÉTEK,
MILYEN SOK
SZÉPET TEREM-
TETT NEKÜNK
ISTEN.

A BETAKARÍTÁS VÉGÉN...

KÖSZÖNJÜK
MEG AZ ÚRNAK,
HOGY ILYEN JÓ
VOLT HOZZÁNK,
ÉS MEGADTA
A MINDENNAPI
KENYERÜNKET.

MÉG AKKOR IS GON-
DOLKODÁSRA BIZ-
TATOTT, AMIKOR
EGY ZIVATAR VAGY
JÉGESŐ MINDENT
ELVERT...

AZ ÚR ADTA,
AZ ÚR
ELVETTE.
Ő TUDJA,
MIERT.

A PAP MESSZE LAKOTT, ÉS Ő NEM
VÁRTA MEG, HOGY IDŐT SZAKÍ-
TSON RÁJUK, MAGA TANÍTOTTA
MEG A KATEKIZMUST A FIAINAK.

AMIKOR
MÉG KISLÁNY
VOLTAM, MEGTANUL-
TAM FEJBŐL AZ EVAN-
GÉLIUM LEGSZEBB RÉ-
SZEIT. MOST EZEKBŐL
MONDOK EL EGY
TÖRTÉNETET.

FOLYTATJUK...

„Határtalan” öröm...

...mely abból adódott, hogy a „határokon átvélő szeretetnek” lehattunk részesei karácsonyra készülve. A nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola 2010-ben három utat is nyert az Apáczai Közalapítvány „Határtalanul” pályázatán, így három osztály kirándulhatott a történelmi Magyarország területeire.

Két osztály Erdélyben járt. Maradandó élményt jelentett a Kolozsvártól 27 km-re lévő választói szörvány magyar kollégiumban eltöltött idő. Itt a Kallós Zoltán Alapítvány egy bentlakásos kollégiumot is működtet óvodásoknak, alsó tagozatosoknak, akik a Mezőség szegény, magyar oktatást biztosítani nem tudó falvaiból valók. Nem csak az egyedülálló néprajzi múzeumot nézhettük meg, volt lehetőség találkozni Kallós Zoltánnal, táncában is lehattunk, de felejthetetlen volt az ott lakókkal való találkozás. Volt már korábbi kapcsolat is, hisz Lux Ambrus igazgató úr családjával részese volt a választói családok-kézműves tábornak, s az út során kollégák is megismerkedhettek az itt folyó szerteágazó munkával. Így vetődött fel Zágonyi Andrea kollégánkban, hogy karácsonyi „cipősdoboznyi” adományaikat a 93 ottani kisdíáknak szánjuk. Tanárok, diákok lelkesen, bár kétkedve láttak a gyűjtéshez. A szórólapok, beszélgetések, igazgatói, fenntartói támogatás fantasztikus eredményt hozott! Nem csak 93 névre szóló, édességet, olvasnivalót, játékok, meglepetést tartalmazó csomag készült el, de a közösség számára sok társasjáték és ajándék, valamit egy tele autónyi ajándék a balajti cigánygyermek részére is. Mindez karácsony előtt eljutott a címzettekhez.

S milyen volt a fogadtatás?

A köszönőlevél pár kedves sorát idézzük: „Az újév küszöbén Istennek adunk hálát, hogy életutunkat egybe fonta több olyan nagylelkű ember életútjával, akik szívből mellénk álltak, és erejükhez mérten segítették az alapítvány eddigi munkáját. Nektek pedig szeretnénk megköszönni a segítőkészséget, a szeretetet, amellyel a gyerekeinknek ajándékokat készítettetek, s a karácsonyi angyalok szárnyán eljuttattátok ide Válaszútra.”

Megfogalmazódott az is, hogy ennek az egymásra találásnak folytatódnia kell: „Reméljük, hogy intézményeink között kialakult kapcsolat örökéletű lesz, és sok személyes találkozással kerül még sor”- ahogy Balázs Bécsi Gyöngyi, az Alapítvány elnöke fogalmaz. Ez találkozik Lux Ambrus igazgató úr gondolatával is, aki a „határtalan örömet” mélyíteni szeretné, s a folytatáson, a partneri kapcsolattartás kiépítésén gondolkodik.

Pungurné Császár Judit

A TÉMA: „Boldogok vagytok, ti szegények...”

Előző számunkban gondolatébresztőnek szánt írást közöltünk a szegénységről. A téma minden keresztény számára alapvető fontosságú, hiszen ezt az utat maga Krisztus mutatta nekünk. Mindennapjainkban a szegénység sokféle formájával találkozunk és sokféleképpen próbáljuk értelmezni. A témára érkezett reagálások közül adunk közre néhányat és várjuk a további véleményeket!

**

A szó köznapi értelmében vett szegénység nem lehet keresztény életideál. A „klasszikus” szegény ui. nem tud „éhezöknél ételt adni; szomjazóknak italt adni; ruhátlanokat ruházni stb.” A jól ismert irgalmas szamaritánus sem lehetett ágról szakadt hajléktalan, hiszen olaja, bora, kötszere, teherhordó állata és főleg pénze is volt, s így tudott nagyon komolyan segíteni a bajba jutottnak. Egy mai „valódi” szegény – legyen bármilyen jó keresztény – nem képes például egy alapítványt életre hívni, élelmet, pénzt adni, mivel maga is anyagi segítségre szorul. A lélekben szegény azonban lehet jómódú, lehet akár két autója, kényelmes nyaralója és milliós bankbetétje. Ha mindezt becsületes úton, szorgalmas munkával érte el, ám nem élete egyetlen célja a meggazdagodás; továbbá bárhol, bármikor szívesen ad az arra érdemes rászorulóknak lélekben szegény marad. Nem bálványozza az anyagiakat, nem imádjá leborulva a pénzt, hanem eszköznek tekinti, amellyel minél több jót tehet, enyhítheti az örökös nyomort, hiszen „szegények mindig lesznek veletek”. (Jn 12, 8). Csak egy példa erre a sok közül: a nem rég oltárra emelt herceg Batthyány

Strattmann László. Ő polgári értelemben gazdag, ám lélekben szegény keresztény volt.

Dobay Pál

**

A kérdést, hogy kell-e törekednünk a szegénységre, hogy Isten országába jusunk, azok szokták feltenni, akik túl gazdagnak érzik magukat. Izgalmas alapállás azoké, akik az anyagi biztonság kényelmét tudatosan zárják ki az életükből. Ha a Gondviselés napról-napra gondoskodik róluk, akkor valószínűleg jó az, amit csinálnak, ha pedig elapadnak a források, akkor valószínűleg nincs is rájuk szükség.

A torinói Cottolengo Szent József minden este kidobta az ablakon az asznapi adományok maradékát, hogy másnap újra gyűjthessen. A legenda szerint Don Bosco ilyenkor az ablak alá állt, így szerezte meg fiainak a kihajított javakat. Azóta sok hazai szalézi beruházás hasonló módon kapott visszaigazolást, és működik! Merünk-e bízni ennyire a Gondviselésben? El tudjuk-e fogadni anyagi bizonytalanságainkat a Gondviselés jelzéseinek?

Ónodi Gábor CS

**

A szegénység mai meghatározó eleme nem az, ahogyan a szegények látják saját helyzetüket, hanem az, ahogyan a „gazdagok”, azaz a másik tábor viszonyul hozzájuk. A szegénység önmagában nem érték. Csak akkor válik azzá, ha Krisztusért önként vállalja az ember. Kazincbarcán gyakran tapasztalom, hogy diákjaink összekötik a boldogságot az anyagi jóléttel. De nemcsak vastag aranyláncos romák léteznek! A nincstelen romák sokszor erőt adhatnak, mert derűs nyugalomuk valóban bizonyíték arra, hogy így is lehet élni. Krisztus keresztelhordozásában igazán a szegények vesznek részt. Ahogyan Jézust a városon kívül, mindenkitől eltaszítva feszítették meg, úgy néznek farkasszemmel ebben a társadalomban saját sorsukkal a kiebrudalt nincstelenek.

És hogy kik is azok?

„Te, aki az utcán heversz szutykos batyuddal az oldaladon; te, aki egyedül vagy egy kórházi szobában, várva a halált, és senki nem fogja a kezdet; te, aki a börtönből szabadultál cél nélkül, és azon aggódsz, hogy nem találsz munkát; te, aki a sarkokon a testedet bocsátod áruba, miközben szíved tele van nosztalgiaival az igazi szerelem után; te, aki minden gazdagságod ellenére éhez az arra, hogy átérezd az életet, és valakinek a közelségét, aki szeret téged és szüksége van rád.” Ezek az igazi szegények, akik megvetettségükben így kedvesek az Isten előtt.

P. Márkus Zoltán SDB

200 éve született

Cafasso Szent József

Don Bosco lelki vezetője születésének 200-ik évfordulóját a Szalézi Család ünnepei között tarjuk számon. Don Cafasso 1811. január 15-én született ugyanabban a faluban, mint Don Bosco.

Amikor XVI. Benedek pápa szent életű papok példáját állította a világ papjai elé, közöttük ott szerepelt Cafasso Szent József is. Az észak-itáliai pap a papok nevelésében, tanításában vett részt, többek között Bosco Szent Jánost is tanította. Cafasso Szent József pappá válásának útján a torinói Assisi Szent Ferenc kollégiumba, bentlakásos iskolába került, mely meghatározó hely volt személyiségének és életútjának alakulásában. Itt találkozott ugyanis azzal a papi példával, melyet a mély belső élet, a buzgó pasztorációs tevékenység jellemez: az imához való hűség, az evangélium elkötelezett hirdetése, a szentmise és a gyónás fontosságának megtartása úgy, ahogyan azt a Tridenti Zsinat is tanítja, és melynek példamutató alakjai voltak Szalézi Szent Ferenc vagy Borromeo Szent Károly is. Cafasso Szent József az itt megtapasztalt és látott példát próbálta megvalósítani saját életében is, ill. mintegy láncfolyamat részeként átadni azt papságra készülő fiataloknak annak érdekében, hogy azok is papok nevelőivé váljanak. Lelki vezetőkké és jó gyóntatókká kívánta formálni növendékeit, akik valóban a hívek lelki jólétéért munkálkodnak, azáltal, hogy Isten irgalmasságát teszik láthatóvá és érezhetővé számukra, valamint a bűn iránti érzéket erősítik

bennük. Cafasso Szent József erényei a nyugalom, a megfontoltság és a bölcsesség voltak, mindenkinek, aki hozzá fordult, tudott elegendő időt szánni. Az övé a papi élet valódi iskolája volt. Titka nem más, minthogy Isten embere tudott lenni a mindennapi élet minden kis eseménye közepette úgy, hogy tettei az Isten dicsőségét és a lelkek javát szolgálták. Szerette az Urat teljes szívéből, hite radikális volt, melyet a mély és hosszan tartó ima és az embertársakért tett szeretetszolgálatok segítettek. 25 éven át Bosco Szent János lelki vezetője volt, ahol világosan megnyilvánult „pedagógiaja”: sosem próbálta „saját képére és hasonlóságára” nevelni tanítványát, és Bosco János sem próbálta őt utánozni, hanem a tanítvány adottságait és hivatásának sajátosságait figyelembe véve próbálta formálni őt. Abban igyekezett segíteni, hogy tanítványa felismerje mi is az, amit Isten kíván tőle. Cafasso Szent József mindenki számára, aki a nevelésben tevékenykedik, csodálatos példa lehet, továbbá azt mutatja meg nekünk, hogy mennyire fontos a lelki vezető szerepe az ember életében, aki arra ébreszt rá minket, hogy Isten mit kíván tőlünk. Cafasso Szent József ezt így fogalmazta meg: „Az ember szentsége, teljessége és haszna abban van, hogy tökéletesen tudja teljesíteni Isten akaratát”. Értékes lecke ez mindazok számára, akik a fiatal korosztály oktatásában és nevelésében vesznek részt, és emlékeztet bennünket arra, mennyire fontos az olyan lelkivezető az életünkben, aki segít megérteni, mit vár tőlünk Isten.

VR/részlet XVI. Benedek pápa katekiziséből

Jelen lenni és képviselni az evangéliumi értékeket

Szalézi Szent Ferencnek, az újságírók védőszentjének ünnepén mutatta be XVI. Benedek pápa a Tömegtájékoztató 45. Világnapjára kiadott üzenetét. A 83 éves pápa közösségi portálra illő címmel, "Az élet igazsága, hirdetése és valódisága a digitális korban" címmel adott ki állásfoglalást. Arra kéri a fiatalokat, hogy legyenek jelen a digitális világban, és képviseljék az evangélium értékeit. Mint az elmúlt években, a pápának a Tömegtájékoztató Világnapjára kiadott üzenete az idén is az internettel foglalkozik. A pápa megjegyzi: "Mint az emberi találékonyság minden más gyümölcse-

nek, az új kommunikációs technológiák is az egyének és az egész emberiség javát kell szolgálnia." XVI. Benedek pápa méltatta a közösségi oldalak lehetőségeit, de arra figyelmeztet, hogy az online barátságok nem helyettesítik a valódi emberi kapcsolatokat. A pápa szerint az új média és a közösségi háló "óriási lehetőséget" jelent. "Fontos észben tartani, hogy a virtuális kapcsolat nem veheti át a közvetlen emberi kapcsolatok helyét" - fogalmazott a katolikus egyházfő a Tömegtájékoztató 45. Világnapjára közzétett üzenetében.

ANS-Vatikán/MTI

II. János Pál pápa lesz az Ifjúsági Világtalálkozó védőszentje

Május elsejei boldoggá avatásának hírért követően II. János Pál pápát - akinek pápasága alatt a világtalálkozók elkezdődtek - hivatalosan is felvették a madridi Ifjúsági Világtalálkozó patrónusainak sorában. Rylko bíboros, a Világiak Pápai Tanácsának elnöke több mint 200 ember előtt jelentette be ezt a hírt, a madridi Ifjúsági Világtalálkozó második világszintű előkészületi megbeszélésén. Cesar Franco madridi segédpüspök, a találkozó főkoordinátora a hírt megerősítette.

II. János Pál pápaságának kezdetétől fogva a fiatalok pápája kívánt lenni. 1985-ben, az első Ifjúsági Világtalálkozó évében, ezt mondta: „Az egész egyháznak globális szinten egyre elhivatottabbnak kell lennie a fiatalok felé, vágyaik, igényeik, nyitottságuk és reményeik felé, hogy elvárásaiknak megfeleljen, és hogy Krisztus bizonyosságát kommunikálja feléjük.”

ANS-Madrid

Személyi változás a Társaság egyetemes ekonómusának posztján

Miután elfogadta Claudio Marangio testvér kérelmét, hogy mentse fel az egyetemes ekonómusi feladatok végzése alól, Pascual Chávez rendfőnök január 25-én Jean-Paul Müller testvért kérte fel, hogy töltsen be ezt a felelősségteljes posztot.

A luxemburgi 53 éves testvér a német tartomány tagja, 2005 óta a Bonni Missió Iroda felelős vezetője, több bizottság munkájában szakértőként közreműködött.

A rendfőnök által kibocsátott közlemény szerint Claudio Marangiót a hatalmas felelősség és az intenzív munka terhe annyira kimerítette, hogy súlyos egészségi állapotba került, ezért kérte felmentését, de továbbra is együttműködik és egy ideig rendelkezésre áll az új ekonómusnak.

ANS-Róma/szaleziak.hu

NYERGESÚJFALU

Szalézi Mikulás Kupa - A hetedik-nyolcadik osztályos korosztálynak szervezett meghívásos focikupát a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola december 4-én. Négy iskola csapata mérte össze fociudását: az alberfalvi Don Bosco, az óbudai Szent Péter és Pál, a helyi Kerstok Károly Általános Iskola csapata és a házigazda Szalézi-Irinyi focistái. A versenyt körmérkőzésben játszották, a kezdő rúgást Szlávik Adél, a Szalézi-Irinyi diákönkormányzatának elnöke adta le.

A versenyben a nyergesújfalui Kerstok Károly Általános Iskola bizonyult a legjobbnak, ők vihették haza a kupát. Második helyen a házigazda Szalézi-Irinyi Középiskola, harmadikon az albertfalvai Don Bosco Általános Iskola, negyedik helyen pedig az óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola csapata végzett. Végül a torna nevéhez illően minden résztvevő egy-egy csokoládé Mikulással édesíthette meg a napját.

Éjszakai gyalogos zárandoklat Szalézi Szent Ferenc emlékezetére

- Január 21-én lelkes kis tömeg verődött össze Nyergesújfalu közepén, a Szalézi-Irinyi Középiskola udvarán. Vegyesen voltak diákok, tanárok, sőt oratoristák is a szerzetesek társaságában, amikor mintegy 35-en elindult a vidám, lendületes menet fel a hegyekbe.

Vajon mi készítette őket, hogy az este leszálltakor nekivágjanak a sötétnek, és elbotorkáljanak Péli-földszentkeresztre, ráadásul nem is toronyiránt, hanem kitérőt téve Mogyorósbánya felé? Erre leginkább Béla atya szavai adtak magyarázatot a majdnem éjfélkor kezdődő szentmise keretében. Ugyanis Mogyorósbányán megállt a zárandoklat egy bensőséges szentmisére abban a templomocskában, amelyben hazánk talán legnagyobb Don Bosco festménye található főleg annak

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

A magyar kultúráért - Kazincbarcikán a Magyar Kultúra Napja alkalmából 2011. január 22-én Kukuczka Robert szalézi atya és Nagy Mária, a Don Bosco Szakiskola 11. osztályos fodrász tanulója városi elismerésben részesült a magyar kultúráért végzett munkájáért.

emlékére, hogy néhány évig ebben a faluban volt a szalézi noviciátus. A prédikációban tehát elhangzott, hogy Szalézi Szent Ferenc annyira a szívében viselte a rábizottak lelki üdvét, hogy még a fagyos alpesi éjszakai hegymászás sem tántorította el attól, hogy olyan kis fálvakba elvigye a keresztény tanítást és lelkipásztori szolgálatot, amelyekben talán évek óta nem járt katolikus pap. A Szeretet Doktora Don Bosco példaképe volt, aki fiataljait ugyanolyan elhagyatottnak találta, és ehhez méltóan áll a Szalézi Társaság mottója ma is jelmondatként előttünk, ugyanúgy, mint Don Bosco szobájában az Oratórium születése óta: "Da mihi animas, caetera tolle" - lelkeket adj Uram, a többi vedd el.

Utunk könnyed volt, a fagyott, száraz földutakon akadály nélkül haladtunk előre felszabadult beszélgetés közben, mígnem megérkeztünk a már forralt borral, forró teával váró szalézi kolostor falai közé. Reggelig mindenki kialudta magát, és új lendülettel indult haza, este a többség már mesélhette az oratóriumban, milyen szép élményeket szereztek az előző este, és ez remélhetőleg többekben felkeltette a vágyat, hogy jövőre mindenképpen csatlakozzanak, nehogy lemaradjanak egy ilyen semmi mással nem pótolható testi-lelki tapasztalatról. Szalézi Szent Ferenc, maradj továbbra is égi pártfogónk és ihletőnk, vigyázz ránk a dolgos mindennapjainkban is!

T. Nádudvari Géza SDB

Nyergesújfalu - A Szalézi Mikulás Kupa résztvevői.

Pélifyőldszentkereszt - Serdülők adventi lelkigyakorlata.

PÉLIFYŐLDSZENTKERESZT

Serdülők Betlehem felé... A hóesés, jeges szél, nehezen járható utak és nagy hideg ellenére közel hatvan serdülő töltötte az idei utolsó adventi hétvégét Pélifyőldszentkereszten, hogy Vitális Gábor atya elmékedéseinek segítségével együtt meglessék Betlehem titkát és meglássák az eljövendő Messiás nyomát a lelkükben. Az egyik legismertebb karácsonyi énekünk második sora: „...hogy Betlehembe sietve menvén lássátok, lássátok” - írta Gábor atya a meghívóban. A serdülők belegondolhattak abba, hogy az újszülött Jézus első látogatói milyen gondolatokat, érzéseket, kéréseket hordoztak szívükben, amikor megtalálták a barlang mélyén sírdogáló Kisjézust. Ez az adventi lelkigyakorlat segíteni szeretne volna őket abban, hogy ne csak a karácsonyi hangulatban ismerjék fel és lássák meg Jézust, hanem a szürke hétköznapiakban is tudjanak vele találkozni. Bízunk benne, hogy így lesz!

BALASSAGYARMAT

„Ilyenkor decemberben” - Adventi készülődés alkalmával mindenki kicsit jobban figyel a másakra, észrevevesszük a körülöttünk rosszabb sorban élő embereket is. Ez alkalommal rendezte meg a Megyei Gyermekvédelmi Központ jótékonyági estjét templomunkban a szalézi közösség segítségével. Az koncerten fellépett a szalézi zenekar, az „Ipolyparti Fészek” Lakásotthon gyermekei Mester Attila tárogatós közreműködésével, a Rózsavölgyi Márk Művészeti Iskola művésztanárai és diákjai, Boncza-Zsuzsika

Cecília karácsonyi orgonajátékával és a Szendehelyi Kórus Szalai Miklós kar-nagy vezetésével. Ezúton is köszönjük mindenkinek.

Miután adventi naptárunk minden ablakcskáját kinyitogattuk, elérkezett december 24-e, mely napon közösségünk rendszeresen megrendezi az úgynevezett Jézuska-várást. Ez alkalommal emlékezünk meg a Messiás eljöveteléről betlehemezéssel, versekkel, színdarabokkal és énekekkel. Ilyen rendezvények talán segítenek minket abban, hogy a karácsony csillogásába rejtve észrevegyük azt, ami igazán fontos, és amiről valóban szól ez az ünnep.

December 27-én ünnepi hangulatban gyűltünk össze az oratóriumban az „anim-karácsonyra”. Szépen megterített asztal és karácsonyi zene mellett beszélgettünk, játszottunk és viccelődtünk egymással. Bár a naptár szerint már elmúlt a karácsony, de a fenyőfa, a csillagszóró, a forraltbor illata és a meghitt hangulat még visszavarázsolta nekünk az ünnepet erre az estére.

Gáborik Flóra

EGER

MOSZAT találkozó - Szorgos egri animátorok csapata várta a MOSZAT tagokat január 7-én a Segítő Szűz Mária Kolégiumba, mert 2011 első MOSZAT találkozójának házigazdája Eger volt. Péntek este az érkező animátorokat egri vitéznek és török harcosnak öltözött fiatalok fogadták. Az ország minden pontjáról érkező animátor-vitézek ügyesen helyt álltak a játékos próbatételeken. A kö-

szöntönk után a mécsesek fényében úszó kápolnában kaphattunk lelki feltöltődést. Az estét egy megbeszélés és vidám közös játék zárta. A reggeli szentmisét követően szombaton délelőtt értékeltük a 2010-es év őszi programjait, így szó esett az MGS-ről, az animátor találkozóról és a lelkigyakorlatokról is. Számtalan témáról sikerült beszélünk, többek között az animátor parancsolatról, az animátor jogokról, az animátorképzés lépéseiről és a 2011-es év néhány közelgő programjáról is. Ebéd után a helyi oratóriumunkba

kalauzoltuk el vendégeinket. Esténket megkoronázta a történelmi Egerben tett sétánk.

A hétvége különlegességét nem csak az együtt töltött játékos és munkával telt órák adták. Az egri oratórium fiataljai számára felejthetetlen élmény és egy óriási lehetőség volt együtt játszani és beszélgetni az ország különböző településeiről érkezett animátorokkal. A közös játékok által nem csak új embereket ismerhettek meg, hanem más oratóriumokról is kaphattak egy kis ízelítőt.

Domán Vivien, Eger

ÓBUDA

II. országos Don Bosco csocsóbajnokság - Immár második alkalommal került megrendezésre Óbudán az országos szalézi csocsóbajnokság. Hazánk

számos szegletéből érkezett a 112 versenyző és népes szurkolótáboruk, hogy Bosco Szent János atyánk égi születésnapjára játékkal is közösen megemlékezzünk. A remek hangulatban lezajló versenyen Szombathelytől Kazincbarcikaig, Pécestől Balassagyarmatig szinte minden rendház és szalézi kötődésű intézmény képviseltette magát.

A nagy sikerű megnyitó után Andrásfalvy János szalézi atya bevezető gondolatait hallgathattuk meg, majd végre útjukra indultak a golyók! A verseny mindhárom korosztályában szoros meccseket, kiélezett küzdelmet láthattak a nézők. Végül a serdülők kupáját balassagyarmatiak vihették haza, az ifi korosztályé Mogyoródra került, míg a felnőtteknél Orgovány településről érkezett a végső győztes. A további

Jézuskavárás Balassagyarmaton.

A MOSZAT gyűlés résztvevői Egerben

Széles János felvételei az óbudai csocsó bajnokságon készültek.

dobogós helyeken Újpest, Clarisseum és Kazincbarcika versenyzői végeztek.

A bajnokság mellett más érdekes programok is várták az érdeklődőket, melyek közül a legnépszerűbb a biliárd, a ping-pong illetve a Don Bosco kvíz volt, ahol az ő életével kapcsolatos tudásukat teheték próbára a jelentkezők.

Gratulálunk minden versenyzőnek és reméljük, hogy mindannyian vidám élményekkel gazdagabban tértek haza!

Köszönjük minden szervező és segítő munkáját is!

Jani Áron (óbudai animátor)

Ismét csocsó:

XII. MOGYORÓDI Falka József Kántoratyá CSOCSÓ BAJNOKSÁG

Helyszín: Don Bosco Oratórium, Mogyoród, Dózsa György út 37-39.

Időpont: 2011. március 26.

Szeretettel várjuk a lányokat és a fiúkat. Nevezés 10 órától. (2 fős csapatok)

Nevezési díj: 400 Ft/csapat, nevezés a helyszínen. **Gyertek!!!!**

Városunkban, Balassagyarmaton található a Reménysugár Gyermekotthon. Ebben az intézetben laknak azok a gyerekek, akik testi, szellemi fogyatékkal élnek, vagy szüleik lemondtak róluk. Újszülötteknek, gyerekeknek, serdülőknek és sérült fiataloknak egyaránt otthont ad az intézmény.

Sajnos e gyerekeknek, fiataloknak nem adatott meg az a lehetőség, ami nekünk, hogy szüleink velünk vannak, kényeztetnek, örömet szereznek nekünk. Nekik az jutott, hogy nagy áldozatot hozó dolgozók pótolják a szülők szerepét. Az igazgatónő mindent elkövet annak érdekében, hogy az intézményben családi légkör uralkodjon, rendezvényekre viszi őket, nyaralást biztosít nekik.

2010 nyarán kétszer is érkezett egy-egy hatfős csoport Belgiumból, akik önként szeretetből jöttek ide, hogy segítsék a gondozók munkáját. A 2x2 hétben beköltözött az otthonba az élet, a móka, a vidámság. Én is csatlakoztam a csapathoz.

Ekkor jött az ötlet, hogy a balassagyarmati Szalézi Ifjúsági Mozgalommal mi is megpróbálhatnánk ezt az önkéntes munkát tovább vinni. Követni szeretnénk Don Bosco példáját, hogy mi is tudjunk segíteni, örömet szerezni a rászoruló gyerekeknek. Erre először a „72 óra” önkéntes mozgalom adott lehetőséget. Egy szombat délután nyolcfős csapattal ellátogatunk az otthonba, ahol kezdetben kissé riadtan figyeltük a gyerekek reakcióját érkezésünkre, de az izgalom, szorongás gyorsan feloldódott, játékokba elmerülve, gyorsan elröppent az idő. Majd búcsút vettünk egymástól, de megígértük neki, hogy lesz még ilyen alkalom.

A fiatal animátorok képzésén szóba került ez a téma és sor került a látogatásra novemberben is. Megbeszéltük a többiekkel, hogy még karácsony előtt ellátogatunk a gyerekekhez. Lekesen gyűjteni kezdtük az ajándékokat, hogy örömet szerezhessük nekik. December 22-én hárman elmentünk és elvittük az ajándékokat. Elmondhatatlan öröm volt látni, hogy milyen izgalommal bontották ki azokat, és hogy mekkora öröm számukra, hogy játszunk, foglalkozunk velük. A nagyobbakat más ajándékkal leptük meg (CD, DVD, könyvek, újságok) és érdekes beszélgetést folytattunk velük.

Reméljük, hogy a jövőben még több, alkalom nyílik arra, hogy ellátogassunk az otthonba. Itt szeretném megragadni a lehetőséget, hogy megköszönjem mindazoknak az embereknek, akik ajándékot adományoztak a gyerekeknek, lehetővé téve, hogy örömet szerezzünk nekik.

Oltványi Nóra (kisanimátor)

P. Halasi Imre SDB (1913-2000)

2013-ban lesz száz éve, hogy a szaléziak megtelepedtek hazánkban. Készülünk az évforduló megünneplésére. Ennek az előkészületnek méltó módja, ha visszatekinünk az elmúlt időkre, így adva meg a tiszteletet azoknak, akik a múltat építették és azoknak, akiknek a jelenünket köszönhetjük.

Ezért iparkodtam fiatal rendtársaimmal, a jelen Don Bosco tisztelőivel megismertetni egy-egy szalézit. Közismert a mondás, nem lehet jövőt építeni a múlt ismerete nélkül. Ez alkalommal egy kiváló szalézit szeretnék bemutatni a kedves Olvasóknak. Jómagam is nagyon sokat köszönhetek neki. Olyan valaki, akire mindig feltekinttem, megpróbáltam követni őt, akinek mindig csodáltam vidámságát, mély vallásosságát.

Halasi Imre atya 1913. május 30-án született Felsőgallán, bányász családban. Édesapja egyszerű bányász volt, aki öt gyermekről gondoskodott. Édesanyja már gyermekkorában szívébe oltotta Jézus szeretetét. Várpalotán végezte elemi iskolai tanulmányait, majd Székesfehérváron látogatta a polgári iskolát. 1927-től elektromos-inasként dolgozott. Az egyik gyári tisztviselő figyelt fel az okos és becsületes fiúra és ezért sürgette továbbtanulását. Így került Nyergesújfalura, a szalézi iskolába. Itt megismerte a vidám és mosolygós Don Boscót és elhatározta, hogy követni fogja Őt. 1930-ban jelentkezett a szalézi novíciátusba. Fogadalma után fiatal nevelőként Balassagyarmaton tevékenykedett, majd teológiai tanulmányait Pélföldszentkereszten végezte 1937 és 1941 között.

1941. június 22-én szentelték pappá Pélföldszentkereszten, majd 1941-től 1944-ig Nyergesújfalun ekonómus és tanító. Abban a szerencsében részesülhettem, hogy itt megismerhettem Őt. Tanítása és nevelői módszere mély nyo-

mot hagyott életemben. Fiatal gyerekként rajongtam érte, utánozni szerettem volna vidámságát, donboscoi lelkületét.

Az előjárók 1944-ben a felszabadult Erdélybe küldik, mint szalézi házalapítót. Fiatal lelke, vidám életfelfogása hamar meghódította az ottani fiatalok szívét. Rajongásig szerették, tisztelték. 1952-ben fájó szívvel el-

lett hagynia Nagybányát és vissza kellett térnie Magyarországra. A szerzetesrendek feloszlása után csak fizikai munkát vállalt. 1952-től 1956-ig Várpalotán a bányában egyszerű napszámosként, majd gépkezelőként dolgozott. Itt is azonban megmaradt vidám szalézinak. Nagybecsült tagja volt munkahelye labdarúgó csapatának.

1956. november 15-én Ausztriába, majd december 1-én Torinóba érkezett. Itt ismét találkoztam vele és tölthettem lelkületével. 1956. december 13-án ötven magyar menekült gyereket vittünk Gallipoliba és igyekeztünk velük foglalkozni. 1957 decemberétől Halasi atya a magyar menekültek lelkesze lett és haláláig a torinói szalézi bazilikában tevékenykedett. Nagy áldozatot jelentett számára ez a megbízás, hiszen egy rendkívül tevékeny, örökmozgó egyéniség volt. Torinói tartózkodása nagy áldás volt az itthoni szaléziak számára, akik állandó kérésekkel, kívánságokkal fordultak hozzá, melyek közül soha semmit sem utasított el. Életének jó részét Torinóban, Don Bosco koporsója mellett élte, töltötte. Nagy szeretettel fogadta és segítette a magyar és külföldön élő szaléziakat. Számunkra, a hazától távol élők számára Ő jelentette a Magyar Szalézi Tartományt. Nála mindig otthon éreztük magunkat. Sokat, nagyon sokat köszönhetek neki a magyar rendtársak.

P. Halasi Imre atya 2000. január 15-én halt meg Torinóban. Emléke elevenen kell hogy éljen közöttünk.

P. Havasi József SDB

A hetvenkettedik bárány

A „jóéjszakát” egyike a szalézi gyakorlathoz tartozó azon jellemzőknek, melyeket az a veszély fenyeget, hogy feledésbe merüljenek. Ezt a szalézi hagyományt Margit mama kezdte, aki a fiúk második csoportjának, akiket Don Bosco hozott az oratórium-ba, lefekvés előtt egy rövid beszédet mondott.

Napjainkban nagyon könnyen munkamániásokká válhatunk, a bálványimádás ezen új formájának a rabjaivá, amely a nap végén sokszor frusztráció, fizikai fáradtság, pszichikai stressz és lelki üresség állapotában hagy minket. A „jóéjszakát” képes helyreállítani a szív békéjét a nap végén.

A „jó éjszakát” a szaléziak egyik jellegzetessége, egy gyakorlat, ami jellemzően a miénk, nem található meg más rendeknél, az egyik legértékesebb hagyományunk, amit meg kell őriznünk! (Pascual Chávez)

Én vagyok a hetvenkettedik bárány. Pontosán tudom, mert ez a szám van a hátamra festve. Hogy megkönnyítse a számolást, a pástor egy számot írt minden bárány hátára. Így azt is tudom, hogy százan vagyunk. A százas számú egy olyan bárány, akinek minden szál gyapjából sugárzik az arrogancia. Azt hiszem, azért, mert övé a legnagyobb szám.

De én a Hetvenkettedik vagyok. Nem vagyok az elsők között, amikor a nyáj helyet változtat, sem az utolsók között. Középtájt vagyok, abszolút unalmas közepszerűség.

Valójában én nem vagyok senki. Kihasz-nálnak, mint a többiek: a gyapjú és a tej miatt tartanak, és hogy legyenek további kisbárányok. Egy állat vagyok. Arra való, hogy hasznos legyen, és kész. Az

értékem annyi, mint az akol kerítésének. Senki sem figyel fel rám.

Éppen ezért úgy döntöttem, hogy elme-gyek. Eltűnök egy éjszaka. Már távol leszek, mire a pástor észreveszi.

Az első pillanatban részeg voltam a boldogságtól. Ugrándoztam a sziklák között, a legzsengőbb füvet ettem amikor és amennyit csak akartam, ittam a patakból, amikor kedvem volt, és ha úgy tetszett, pihentem az árnyékban, ameddig meg nem untam. Gyapjú, tej, kisbárányok - semmire sem gondoltam. Végre léteztem!

Két éjjelen át csak a csillagok őrizték az álmodat. Mi szükség van pásztorra?

De ma este megéreztem a jelenlétét, hallottam a léptei tompa puffanását, éreztem a szagát. A farkas itt ólálkodott a közelben.

Összehúztam magam két szikla között. Nem tudtam elmenekülni. Nem tudtam elfutni. A farkas szeme úgy ragyogott, mint a csillagok, a fogai között a nyelve olyan volt, mint a szikrázó láng. Hamarosan elér a vég.

De...két kérges kéz utánam nyúlt és kihúzott nyomorúságos menedékemből. A két nagy kérges férfikéz, melyeket jól ismerek. A pástor eljött! Eljött értem!

- Menjünk haza. Hiányzol, Hetvenkettő!

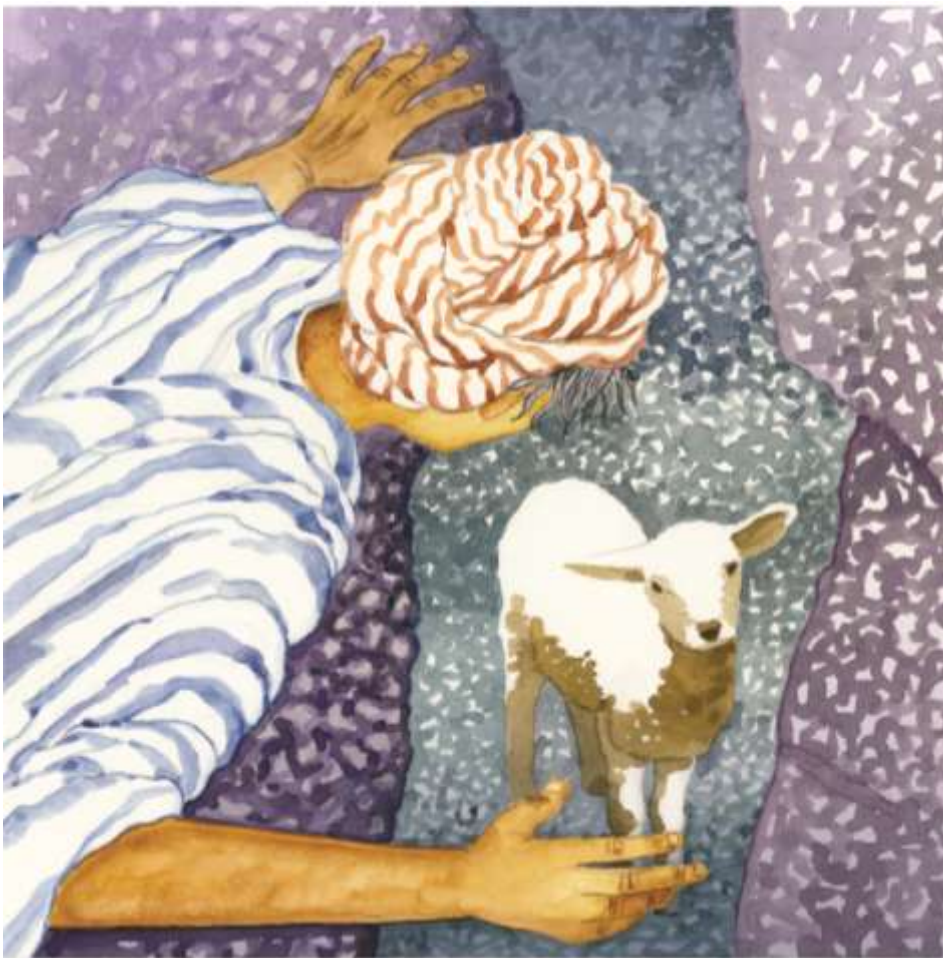
A bárányok történetéről egy fiatalember jut eszembe, aki azt mondta, hogy ő sosem érezte, hogy szeretik. Azt mondta, hogy gyermekkorában mindig az volt a benyomása, hogy ő véletlenül jött a világra, a szülei nem akarták igazán. Sosem beszéltek róla, csak a bátyjáról vagy a nővéréről, mintha ő nem is létezne. Mindig úgy érezte, hogy kényelmetlen a jelenléte, őt nem látja szívesen sehol senki; olyan, mint egy maradandó sérülés. Azt mondta: *"Amikor iskolába jártam, mindenkinek voltak barátai, csak nekem nem. Úgy éreztem, hogy soha senki nem fog szeretni."*

Majd így folytatta. *"Egy napon (egy erdőben jártam) leültem egy fa alá, és egyszerre elárasztott a bizonyosság, hogy Isten szeret engem."*

Mások szemével nézzük magunkat, és mindig kísértésbe esünk, hogy azt mondjuk: *"Nem vagyok képes semmire, nem vagyok értékes, nem vagyok semmire se' jó."*

De Isten azt mondja: *"Szeretlek, olyan-nak, amilyen vagy, és pont te vagy az, akit szeretek, a sérüléseiddel, a törekény-ségeddel, a hűtlenségeddel."*

Találjunk időt arra, hogy meghalljuk Istent. Ülünk le kényelmesen egy fa alá, és hallgassunk; azt mondja majd: *"Te vagy az én szeretett fiam, és én soha nem hagylak el téged."*

Illusztráció: Szaradics Antónia

TAVASZI PROGRAMNAPTÁR

További részletek a www.szaleziak.hu honlapon.

ANIMÁTORKÉPZŐ az MGS Trivenetóval

Március 11-13. animátor hétvége az összes érdeklődő magyar animátornak. Információk: sdbifi@gmail.com

NAGYBŐJTI LELKIGYAKORLATOK PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

IFJÚSÁG (17 évnél idősebbek)

Április 1-3. (péntek-vasárnap)

Vezeti: P. Vitális Gábor SDB

Költség: 5000 Ft/ fő

Jelentkezés március 27-ig: sdbifi@gmail.com

SERDÜLŐK (13-17 éves korig)

Április 8-10. (péntek-vasárnap)

Vezeti: P. Kukuczka Robert SDB

Költség: 4000 Ft/ fő

Jelentkezés április 3-ig: sdbifi@gmail.com

FELNŐTTEK

Április 8-10. (péntek-vasárnap)

Vezeti: P. Havasi József SDB, téma: *Tegyetek tanúságot rólam*

Költség: 10 500 Ft/fő, jelentkezés április 4-ig: le@invitel.hu

MÁRIA-BÚCSÚ PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

Május 7-8. (szombat-vasárnap)

Ünnepi szentmise **május 8-án, vasárnap 10.30-kor**

Főcelebráns az idén gyémántmiséjét ünneplő

Paskai László bíboros. A Szalézi Család közössége ekkor

köszönti a jubilánsát. Információk: blatya@freemail.hu

MAZZARELLO MÁRIA ÜNNEP PESTHIDEKGÚTON

Május 7. (szombat)

Szentmise **10.30-kor** utána műsor, vetélkedők, sport bajnokságok.

Jelentkezés május 1-ig a nővéreknél donbosco haz@vnet.hu

ÚJDONSÁGI

NAGYHÉT PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

Április 21-24. (csütörtök-vasárnap)

A Család évében a Don Bosco Szaléziak péliföldszentkereszti közössége lehetővé teszi, hogy ne csak egyénileg vegyünk részt egy-egy liturgikus eseményen, visszatérve utána hétköznapijaink megszokott szűrkeségében, hanem házastársak, családok, baráti közösségek együtt töltsék a húsvétot megelőző napokat a szaléziakkal imában, elmélkedésben, mélyebben átélve a feltámadás titkát.

A nagyhetén nagycsütörtök délutánjától húsvét vasárnapig tartanak a közös liturgikus és kiegészítő programok, elmélkedések, gyónási lehetőségek. A résztvevők számára napi háromszori étkezést biztosítunk a hagyományainknak megfelelő ételsorokkal. A nagyheti imákat a péliföldszentkereszti szaléziak és P. Kukuczka Robert SDB vezeti.

A program kezdete - ajánlott érkezés: nagycsütörtökön 19 órai szentmisével, illetve nagypéntek délután 17 órakor a keresztúttal. A program húsvét vasárnap ebédrel zárul, részletesen a szalézi honlapokon lesz olvasható.

Részvételi költségek – szállás, teljes ellátás, programok:

A/ Elhelyezés a Don Bosco Házban és a Rendházban (fürdőszobával, ágyneművel)

A/1. Nagycsütörtök délutántól 15 000 Ft/ fő

A/2. Nagypéntek délutántól 11 000 Ft/fő

B/ Elhelyezés az Ifjúsági Ház oldalszárnyában:

Nagypéntek délutántól: 8 000 Ft/ fő (hálózsák)

Jelentkezés április 17-ig Lengyel Erzsébetnél

E-mail: le@invitel.hu, tel. 20/8233335 és 30/6454097

SZALÉZI MISSZIÓS IMASZÁNDÉKOK A 2011. ÉVRE

JANUÁR: SZALÉZIAK DÉL-ÁZSIÁBAN

Azok a szaléziak, akik Dél-Ázsiában, főleg Pakisztánban élnek és dolgoznak, tudjanak kapcsolatot építeni más keresztény testvéreikkel.

FEBRUÁR: SZALÉZIAK AFRIKÁBAN

A fiatal afrikai keresztények tudjanak tudatosan előkészülni a házasság szentségére, főleg azok, akik Zambia, Namíbia, Malawi és Zimbabwe szalézi intézeteiben készülnek a felnőtt életre.

MÁRCIUS: KÖZEL-KELETI MIGRÁNSOK

Azok a szaléziak, akik Közel-Keleten élnek és dolgoznak, kísérik el a migránsokat hivatásuk útján is, főleg azokat, akik részt vesznek a szalézi nevelő-lelkipásztori közösségek életében.

ÁPRILIS: KÖZÉP-AMERIKA – ÖNKÉNTES MISSZINÁRIUSOK ÉS MISSZIÓS HIVATÁSOK

A főleg Ecuadorból származó szalézi missziós önkénteseknek legyen sok megszentelt hivatása és legyenek a misszionáriusok példaképek minden amerikai szalézi tartományban.

MÁJUS: KINA – A MISSZIÓBAN LÉVŐ LAIKUSOK KÉPZÉSE

A Kelet-Ázsiában, főleg a kínai tartományban munkálkodó szaléziak és munkatársaik legyenek hűségesek az evangélium igazságaihoz és tartsák tiszteltben minden ember méltóságát, mint Isten azon fiai, akiknek az örökséget szánták.

JÚNIUS: MINDEN DÉL-AMERIKAI MISSZIÓS CSO- PORTNAK

Minden dél-amerikai (argentín, brazil, chilei, paraguayi és uruguayi) szalézi közösség a 2011-es szalézi missziós nap eredményeként tudja bevonni munkájába a fiatalokból álló missziós csoportokat.

JÚLIUS: AFRIKA

A Szalézi Család minden tagjáért, aki Afrikában, egészségügyi területen dolgozik.

AUGUSZTUS: SPANYOLORSZÁG – IFJÚSÁGI VILÁGNAP

Minden Spanyolországban lévő szalézi legyen nyitott a Szentlélek indíttatására és „ismerje Jézus Krisztust, éljen is benne, verjen benne gyökeret, épüljön rá és erősödjék meg a hitben”, mint a fiatalok hivatásának kísérői a hit útján.

SZEPTEMBER: DÉL-ÁZSIA – INDIA

Minden Indiában élő szociális- és oktatási-nevelési intézetben lévő szalézi tegyen erős tanúságot Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról, megosztva azt egy erős és személyes Isten-tapasztalattal.

OKTÓBER: A VILÁG SZALÉZI TARTOMÁNYAINAK MISSZIÓS REFERENSEI

A világ kilencven szalézi tartományában a szaléziak nagy buzgósággal animálják a rendtársakat, a közösségeket, a fiatalokat, a munkatársakat és a laikusokat a missziós tevékenységre.

NOVEMBER: AFRIKA

A Szalézi Család minden szerzetese, aki Afrikában, főleg a Kongói Demokratikus Köztársaságban él és dolgozik, legyen egységes látható jel a fiatalok számára.

DECEMBER: BRAZIL – MISSZIÓS ÖNKÉNTESÉG

Brazília tartományaiban növekedjen az önkéntes missziós mozgalomban résztvevők száma.

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor A címlapon: A 2011. évi strenna plakátja
 Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340
 A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.